

Sygn. akt II Co 439/22

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2022 r.

Sąd Rejonowy Poznań S. M. w P., Wydział II Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Krzysztof Jankowiak

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2022 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

skargi (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. we W.

na czynności P. B., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w P.

w sprawie Km 651/21

z wniosku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. we W.

przeciwko T. Ż.

o świadczenie pieniężne

postanawia

I. uchylić punkt 2. postanowienia Komornika z 23 marca 2022 r. i polecić Komornikowi, aby opłatą obciążył dłużnika;

II. zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela 130 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.

K. J.

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. we W. wniósł skargę na czynności P. B., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w P.. Zaskarżył postanowienie kończące postępowanie w zakresie, w jakim został obciążony kosztami. Stwierdził, że kosztami, w tym opłatą powinien być obciążony dłużnik. Podniósł, że umorzenie egzekucji było wynikiem zawarcia z dłużnikiem porozumienia dotyczącego sposobu i terminu spełnienia egzekwowanego świadczenia.

Uzasadniając zaskarżoną czynność Komornik stwierdził, że fakt zawarcia ugody miałby znaczenia, gdyby wierzyciel po jej zawarciu złożył wniosek o umorzenie postępowania. Tymczasem wierzyciel takiego wniosku nie złożył i „dopuszczył się beczynności”, co stanowiło podstawę umorzenia postępowania.

Sąd ustalił, co następuje:

W zaskarżonej sprawie wierzyciel przedłożył kopię zawartej z dłużnikiem ugody, wnosząc o zawieszenie egzekucji i uchylenie zajęć (k. 180 akt Km 651/21). Ugoda ustalała spłatę zadłużenia jednorazowo w kwocie 15 000 zł a następnie w 66 ratach miesięcznych po 800 zł. Komornik zgodnie z wnioskiem wierzyciela zawiesił postępowanie (k. 184 akt Km 651/21), a po upływie 6 miesięcy umorzył je na podstawie art. 824 § 1 pkt 4 kpc.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o kosztach komorniczych w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela albo na podstawie art. 824 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, wierzyciela obciąża opłata stosunkowa w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania. Jeżeli jednak wierzyciel wykaże, że przyczyna umorzenia postępowania egzekucyjnego wiąże się ze spełnieniem świadczenia przez dłużnika w terminie miesiąca od dnia doręczenia dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji albo z zawarciem w tym terminie porozumienia między wierzycielem a dłużnikiem dotyczącego sposobu lub terminu spełnienia świadczenia, opłata ta obciąża dłużnika. Jeżeli spełnienie świadczenia lub zawarcie porozumienia z wierzycielem nastąpiło po upływie miesiąca od dnia doręczenia dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, obciąża go opłata w wysokości 10% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania.

Skarga jest zasadna. Art. 29 ust. 1 ustawy o kosztach komorniczych wbrew twierdzeniom Komornika nie stanowi, iż tylko w przypadku umorzenia na wniosek można opłatą obciążyć dłużnika. Mówiące o tym drugie zdania używa po prostu określenia „umorzenie postępowania”, nie stosując żadnych wyłączeń. Oznacza to, że dotyczy ono obu sytuacji umorzenia postępowania wskazanych w zdaniu pierwszym – a więc zarówno na wniosek jak i na podstawie art. 824 § 1 pkt 4 kpc.

Rzecz jasna, najbardziej oczywistą jest sytuacja, w której po zawarciu porozumienia z dłużnikiem wierzyciel składa wniosek o umorzeniu postępowania. Szerokie określenie zawarte w art. 29 ust. 1 ustawy o kosztach komorniczych – „przyczyna... wiąże się” – dopuszcza jednak także możliwość, że umorzenie postępowania nastąpi na podstawie art. 824 § 1 pkt 4 kpc i jego przyczyną będzie się wiązać z zawarciem porozumienia wierzyciela z dłużnikiem.

Tak właśnie było w zaskarżonej sprawie. Przyczyną wniosku o zawieszenie postępowania była przecież ugoda zawarta między wierzycielem i dłużnikiem. Zawieszenie postępowania pociągnęło zaś za sobą po upływie sześciu miesięcy jego umorzenie. Nie można wprawdzie powiedzieć, że przyczyną umorzenia postępowania **było** porozumienie – była nią bezczynność wierzyciela – jednak ta przyczyna jak najbardziej **więzała się** z porozumieniem między wierzycielem i dłużnikiem. To zaś w świetle art. 29 ust. 1 ustawy o kosztach komorniczych jest wystarczające do obciążenia kosztami dłużnika.

Należy podkreślić, że postępowanie wierzyciela było jak najbardziej racjonalne. Dłużnik zobowiązał się do spłaty w bardzo wielu ratach, spłata będzie trwać ponad pięć lat. Racjonalne więc ze strony wierzyciela było wystąpienie o zawieszenie postępowania, by w tym okresie sprawdzić, czy dłużnik swoje zobowiązanie zacznie realizować.

Niezasadnie więc Komornik obciążył opłatą wierzyciela, wobec czego jego decyzję w tym zakresie należało uchylić. Sąd zmuszony był uchylić cały 2. punkt postanowienia Komornika, gdyż w tym bardzo obszernym (liczącym 9 linijek!) punkcie Komornik zawarł nie tylko ustalenia wszystkich rodzajów kosztów, ale również decyzje o tym, kto ma ponieść poszczególne koszty a także skierowane do obu stron wezwania do ich uiszczenia. Zmiana tylko jednego z licznych rozstrzygnięć zawartych w tym punkcie mogłaby spowodować, iż stałby się on niejasny. Komornik więc jeszcze raz wyda rozstrzygnięcie o całości kosztów, przy czym sensowne byłoby rozbić go na więcej punktów.

Uwzględniając skargę Sąd zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela zwrot kosztów postępowania skargowego. Na zasądzone koszty składa się opłata sądowa 50 zł i 80 zł kosztów zastępstwa.

K. J.